

**D. DIONYSII // A RICKEL CARTHVSIANI, // de perfecto
mundi contemptu, // ut pius ita utilissimus heptalo- // gus**

Dionysius <der Kartäuser>

Coloniae, Nov. 1530

Quod sola peccata constituunt rationabilem creaturam deo displicente[m],
aspernabilem atque odibilem.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55472](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55472)

DE ENORMITATE PECCATI. *P. 121*

entia dei: quoniam incomprehensibilia sunt iudicia eius,
& inuestigabiles viae eius. Ipse est dominus rex
ille omnipotens, in cuius ditione cuncta sunt po-
sita, qui solus est: ita ut esse eius tam infinite omnia
esse creato praemisineat: ut respectu ipsius alia
vniuersa quasi non esse videantur. Praeterea quum
in tanto simus constituti periculo, quid nobis a-
gendum relinquatur, quid remedij exhibetur: nisi
ut ea per quae deus tam metuendus offenditur,
tanquam infiniibilis damnationis poena infligitur,
(puta peccata) vigilatissimo animo euitemus,
quemadmodum nos monet scriptura, dicens:
Quasi a facie colubri fuge peccata. Nulla namque
nocebit aduersitas, si nulla dominetur iniquitas.
Denique ut peccata deinceps cautius declina-
mus: primo de enormitate & nocuentis pecca-
ti deo agente intendo conscribere pro anime tuae
excitatione ac inflammatione charorum charis-
sime mi frater optimae indolis adolescens: quate-
nus peccati foeditate ac vilitate perspicaciter in-
tellectis: tanta cum diligentia demum fugias vitia:
ut taliter merearis a creatore tuo praue-
niri, ac adornari muneribus gratiae: qualiter ab eode
praue-
nus & decoratus es donis naturae.

Ecclesi, 11.

Gregori.

Quod sola peccata constituunt rationalem
creaturam deo displicentem aspernabilem
atque odibilem.

Artic. I.

Vemadmodum nihil desiderabili-
us est, quam deo placere, atque ab eo a-
mari, reputari, seu honorari: sic dete-
stabilius terribilius itemque deterius
nihil, quam ei displicere, ab ipso despici:
ac odiri. Porro sicut virtutes et actus

carum

DIONYSIVS CARTH.

earz faciunt nos deo uero placentes, honorabiles
& dilectos: sic habitus vitiosi & peccata reddunt
nos deo displicentes, cōtempribiles, odiosos. Ipse
etenim vniuersitatis creator omnipotens quāuis
diligat cuncta q̄tum ad id quod habent ab ipso,
videlicet quo ad eorum essentiam, quam ince-
sante conseruat in esse, iuxta id Sapien. Dilige
domine omnia quæ sunt: & nihil odisti eorū: quæ
fecisti: nihilominus rationales creaturas non nul-
las odit, quantum ad id quod habent & sunt ex
propria voluntate. s. quo ad iniquitatem & cul-
pam ipsorū, quem admodum ait scriptura: Odisti
sunt deo impius & impietas eius. Item: Odisti om-
nes qui operantur iniquitatem: perdes omnes
qui loquuntur mendacium. Quod autem despicit
eos, testatur qui ait, Spreuisti omnes disceden-
tes a iusticijs tuis, quia iniusta cogitatio eorum.
Et rursus, Qui habitat in cœlis iridebit eos, et de-
minus subsannabit eos. Tunc loquetur ad eos in
ira sua, & in furore suo conturbabit eos. Hoc
quidē æquissimo dei cōtingit iudicio, vt qui de-
superexaltatum ac superdignissimum inhono-
rant atque contemnunt, propriam voluntatem
preferentes diuine, despiciantur ac deprimantur
ab ipso, prout ipsemet protestatur. Quicumq; in-
quies. glorificauerit me, glorificabo eum: qui au-
tem contemnunt me, erunt ignobiles. Tales sunt
oēs impij et peruersi, qui verbum dei audire non
curant, vel auditum adimplere omittunt. De ge-
bus æterna & increata dicit sapientia, Quia vo-
caui, & renuistis: despexistis omne consilium me-
um, & increpationes meas neglexistis: ego que-
rebo in interitu vestro ridebo, et subsannabo cum
vobis quod timebatis euenerit, Ecce mi prædixi
c̄te h

DE ENORMITATE PECCA. Fo. 79

Est his verbis reprobatur illorū infania, qui tardant conuerti, atque in fine vitæ articulo mortis iam ingruente, pœnitere ac confiteri proponūt: non aduerentes quam horribiliter deus æternus iudex altissimus comminetur & asserat se tales tempore mortis subsannaturum ac irrisurum. Psal. 2.
Denique sicut sanctus Iob ait, In diem perditionis seruantur mali, et ad diem ultionis ducentur, & de furore omnipotentis bibent. Si itaque cupis deo placere, si vereris ab ipso contemni odioque haberi: declina a malo, fuge peccatum, vitia detestare, indefinenter formida summo iudici displicere, qui potestatem habet & corpus & animam mittere in gehennam. Iob. 21. Considera quantum & quomodo filij huius seculi principumque ministri dominis suis placere nituntur: quomodo despici metuunt, quanta agunt vt laudem sortiantur volatilem ac humanam. Vnde si inter filios dei computari v̄ aciter cupis: erubescere minuar conari ad complacendū deo & ad honorandum ac diligendum ab ipso, quā illi pro humano student fauore. Postremo sicut ex naturaliter tibi indita probitate humanitate atque facetia decenter & morigerate te habes coram hominibus foris: sic multo amplius coram deo reuerenter ac ordinate te habe intrinsecus, imo intus & foris. Mat. 18.
Si autem alicui viro honesto loquuturus reuerenter accedis, caput nudas, & verba tua vigilanter attendis: deum vero alloquuturus orādo, psallendo, horas canonicas persoluendo sine reuerentia accedis, & inchoas, sine attentione pronuncias: nonne nimium vilipendis ac negligis deum, homineque mortali ac peccatore inferiorem efficis eum? Absit a te tanta improbitas, tanta iniquitas,
L quitas,

Ecclesi. 12.

Ecces. 7

Quitas, tanta perversitas. Hinc igitur ante orationem & laudem diuinam ad deuotionem te prepara: corpus quoque & animam deo sublimi ac superfelici humilia: exteriores etiam sensus, maxime visum, tempore diuinorum precipue frenas (in choro potissimum) sicque coram alijs exemplarem te exhibe cum intima humilitate absque omni penitus varietate, ad gloriam dei, ædificationemque proximi. Præterea si quis scisciterur, cur peccata faciunt creaturam rationalem deo tantum displicentem, despectam, odibilem, dicendum est ideo: quoniam sicut similitudo ponitur causa amoris & ratio vnionis: sic dissimilitudo afferit odij, auersionis, separationisque causa. Vnum quodque autem creatum quantum de entitate tantum de bonitate atque diuina similitudine habet. Quum ergo peccatum, quo ad suum formale, sit nihil & prorsus ruina ac defectus ab eodem (puta auersio mentis creatæ a vero bono, & actionis deformitas) innotescit quod nullam cum deo similitudinem sortiatur, sed dissimilitudinem maximam. Idcirco mentem creatam facit deo odibilem, displicentem, despectam: et tanto quidem amplius, quo magis peccauerit.

Quod tota moralis sacræ scripturæ doctrina ad peccati deuitationem quodammodo ordinatur. Art. I L.

1. Ioha. 1

Esa. 27.

In prima sua epist. ait Iohan. ap. l. Hæc scribo vobis, vt non peccetis. Esaias quoque dicit, Iste est omnis factus, vt auferatur peccatum. Itaque constat quod puritas seu immunitas a peccato sit omnium documentorum scripturæ quodammodo finis. Porro in scriptura diuina com-

memor